Ґеорґ Тракль

Туга

Перекладач: Д.Марусик

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Жорстокі похмурі уста
Там, всередині, з хмар осінніх
Виринає пригнічена постать,
Надвечірня злотава тиша;
Зеленаво-похмурий гірський потік
У зламаних соснах,
Між тінями;
Село,
Що побожно хиріє в бурих образах.

Раптом на імлисте пасовисько
Вискакують чорні коні.
Вояки
З пагорба, по якому котиться вмираюче сонце.
Ллється усміхнена кров —
Під німі
Дуби! О гнівна туга
Війська осяйна каска
З брязкотом упала з пурпурового чола.

Так холодно надходить осіння ніч,
Освітлює зорями
Над розтрощеними кістками чоловіків
Тиху черницю.